
สัมฐานวิทยาและเซลล์พันธุศาสตร์ของปลาชิวข้าวสาร *Oryzias minutillus* และ *O. mekongensis*
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

Morphology and Cytogenetics of Rice Fish, *Oryzias minutillus* and *O. mekongensis*
in Northeast Thailand

วิลาวัณย์ คำศรี ธวัช ดอนสกุล และ วิเชียร มากตุ้น*
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Wilawan Kamsri, Thawat Donsakul and Wichian Magtoon*

Department of Biology, Faculty of Science, Srinakharinwirot University

---

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาสัมฐานวิทยาและเซลล์พันธุศาสตร์ของปลาชิวข้าวสารสองชนิด คือ *Oryzias minutillus* และ *O. mekongensis* จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย กล่าวคือ *O. minutillus* เป็นปลาที่มีขนาดเล็กโดยมีขนาดความยาวมาตรฐานสูงสุด 16.2 มิลลิเมตร มีจำนวนก้านครีบทั้ง 15-21 ก้าน จำนวนก้านครีบห้อง 4-6 ก้าน จำนวนกระดูกสันหลัง 24-28 ข้อ มีจำนวนก้านครีบหางเท่ากับ $i,3/4,i$ ปลา *O. minutillus* ในลุ่มน้ำมูลมีจำนวนโครโมโซม 2n เท่ากับ 42 คาร์บอโนไทป์ประกอบด้วยโครโนแบบโครเซนทริกจำนวน 21 คู่ จำนวนแ xenochromes เท่ากับ 42 ส่วนในลุ่มน้ำโขง มีจำนวนดิพลอยด์โครโนโซม (2n) เท่ากับ 30 คาร์บอโนไทป์ประกอบด้วยโครโนโซมแบบเมทาเซนทริกจำนวน 6 คู่ ซับเมทาเซนทริกจำนวน 1 คู่ และอะโครเซนทริกจำนวน 8 คู่ มีจำนวนแ xenochromes เท่ากับ 44 สำหรับปลา *O. mekongensis* มีจำนวนก้านครีบทั้ง 13-18 ก้าน จำนวนก้านครีบห้อง 5-7 ก้าน จำนวนกระดูกสันหลัง 26-28 ข้อ มีจำนวนก้านครีบหางเท่ากับ $i,4/5,i$ และพบແຄນສීසංແດງ ที่ขอบด้านบนและล่างของครีบหาง จำนวนดิพลอยด์โครโนโซม (2n) เท่ากับ 48 ลักษณะครีบอิไทยป์ประกอบด้วยโครโนโซมแบบเมทาเซนทริก 1 คู่ ชับเมทาเซนทริก 4 คู่ ชับเทโลเซนทริก 12 คู่ และอะโครเซนทริก 7 คู่ จำนวนแ xenochromes เท่ากับ 58 ข้อมูลลักษณะสัมฐานวิทยาและเซลล์พันธุศาสตร์จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้านอนุกรมวิธาน และวิวัฒนาการของปลาชิวข้าวสารต่อไป

คำสำคัญ : สัมฐานวิทยา เซลล์พันธุศาสตร์ *Oryzias minutillus* *O. mekongensis*

Corresponding author. E-mail: wichian@swu.ac.th

Abstract

The purpose of this study was to examine morphological and cytogenetic characters of two ricefishes, *Oryzias minutillus* and *O. mekongensis* from northeast Thailand. *Oryzias minutillus* is a relatively small species. Maximum standard length (SL) was 16.2 mm. The anal fin rays ranging from 15 to 21, pelvic fin rays ranging from 4 to 6, vertebrae ranging from 24-28 and principal caudal fin rays number i,3/4,i. The diploid chromosome number of *O. minutillus* from the Mae Nam Mun population had $2n = 42$ chromosomes comprising of 21 acrocentric pairs. Chromosome arm number (NF) was 42. In contrast, *O. minutillus* from the Mae Nam Mekong population had $2n = 30$ chromosomes, consisting of 6 metacentric, 1 submetacentric and 8 acrocentric pairs, NF was 44. *O. mekongensis* had anal fin rays ranging from 13 to 18, pelvic fin rays ranging from 5 to 7, vertebrae ranging from 26 - 28, principal caudal fin rays number i, 4/5, i, and had bright orange to orangish-red colorations at submarginal of the caudal fin. The diploid chromosome number of *O. mekongensis* was $2n = 48$, comprising of 1 metacentric, 4 submetacentric, 12 subtelocentric and 7 acrocentric chromosome pairs; NF was 58. This morphological and cytogenetic data can be useful for further studies in taxonomy and evolutionary relationships of ricefish.

Keyword : Morphology, Cytogenetics, *Oryzias minutillus*, *O. mekongensis*

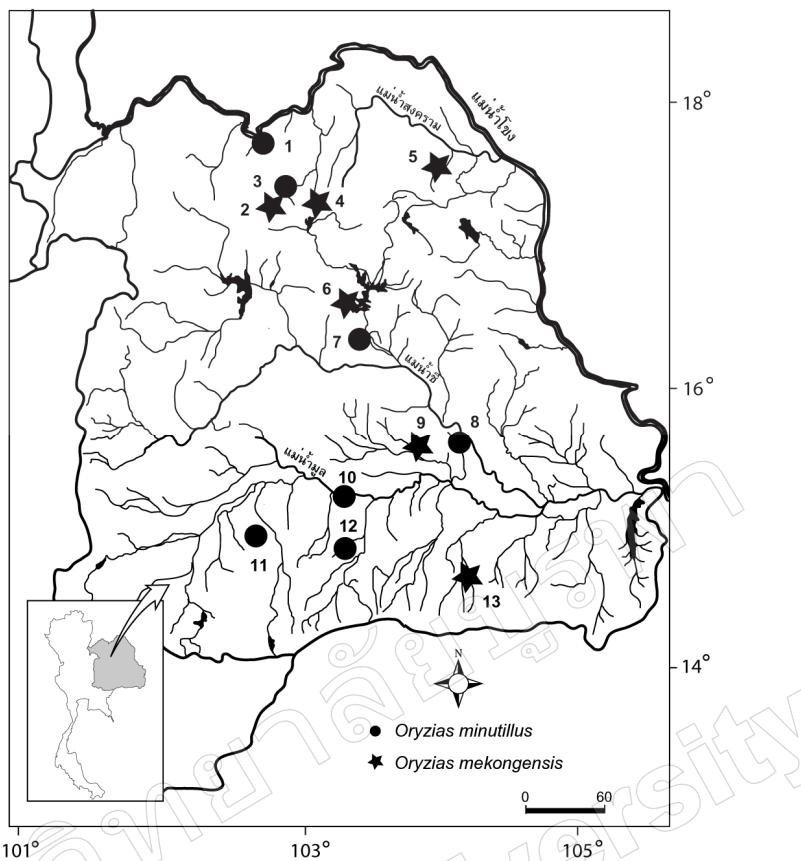
ปลาสกุลโอลารีเซียส (*Oryzias*) เป็นปลาน้ำจืดขนาดเล็กที่มีความสำคัญทางด้านสิ่งแวดล้อม จัดอยู่ในชั้นแฟมilius โอลารีเซียดี (Subfamily Oryziidae) มีการแพร่กระจายอย่างกว้างแพร่หลายภายในทวีปเอเชีย ตั้งแต่เอเชียตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียใต้บริเวณหมู่เกาะอินโด - ออสเตรเลีย (Indo - Australian Archipelago) และบริเวณประเทศไทย (Magtoon *et al.*, 1995; Nelson, 2006; Parenti & Soeroto, 2004; Robert, 1998; Yamamoto, 1975) ปัจจุบันพบว่าปลา *Oryzias* มีจำนวนทั้งหมด 24 ชนิด ในประเทศไทยมีจำนวน 4 ชนิด คือ *Oryzias minutillus* *O. javanicus* *O. dancena* และ *O. mekongensis* (Magtoon, 1986; Parenti, 2008; Uwa, 1986) พับแพร่กระจายกว้างขวางในลุ่มน้ำแม่น้ำโขง ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ลาว และกัมพูชา (Uwa & Magtoon, 1986; Robert, 1998) สำหรับ *O. javanicus* และ *O. dancena* มีถิ่นอาศัยในแหล่งน้ำกร่อยโดยพับบริเวณป่าชายเลนทางภาคใต้ของประเทศไทย สำหรับปลา *O. minutillus* เป็นปลาที่มีขนาดเล็ก มีขนาดความยาวน้อยกว่า 16 มิลลิเมตร และมีความแตกต่างของลักษณะคราฟโอลารีที่มีจำนวนครัวโน่โฉมมีความหลากหลายรูปแบบ เช่น ปลา *O. minutillus* บริเวณภาคกลางมีจำนวนครัวโน่โฉม $2n$ เท่ากับ 28 ประกอบด้วยครัวโน่โฉมแบบเมทาเซนทริก 7 คู่ และครัวโน่โฉมแบบโครงเซนทริก 6 คู่ จำนวนแขวนครัวโน่โฉมเท่ากับ 44 และปลา *O. minutillus* บริเวณภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณลุ่มน้ำแม่น้ำโขง มีจำนวนครัวโน่โฉม $2n$ เท่ากับ 42 คราฟโอลารีที่มีประกอบด้วยครัวโน่โฉมแบบโครงเซนทริกทั้งหมด จำนวนแขวนครัวโน่โฉมเท่ากับ 42 (Magtoon *et al.*, 1992; Smith, 1945; Takata *et al.*, 1993) ซึ่งความผันแปรของจำนวนครัวโน่โฉม ดังกล่าวเกิดจากการที่ครัวโน่โฉมแบบโครงเซนทริกเชื่อมติดกันพบรายงานความผันแปรของครัวโน่โฉมดังกล่าวในปลาหลายชนิด อาทิ ปลาบู่ชนิด *Cobitis biwae* (Sezaki & Kobayashi, 1978) และยังพบในปลาชี้ขาวสารชนิด *O. latipes* (Uwa & Ojima, 1981) ด้วยเช่นกัน สำหรับปลา *O. mekongensis* เป็นสมาชิกของกลุ่มครัวโน่โฉมแบบสองแขวน ตามการจำแนกของอุوا (Uwa, 1986) มีจำนวนครัวโน่โฉม $2n$ เท่ากับ 48 ซึ่งประกอบด้วยครัวโน่โฉมแบบเมทาเซนทริก 1 คู่ แขวนเมทาเซนทริก 4 คู่ แขวนที่โลเซนทริก 12 คู่ และอะครัวโน่โฉม 7 คู่ จำนวนแขวนครัวโน่โฉมเท่ากับ 58 และเป็นปลาขนาดเล็กมีขนาดความยาว 16.7 มิลลิเมตร

ปลาในสกุล *Oryzias* มีความแปรปรวนภายในประชากรปลานิดเดียวกัน (Intraspecific variation) การศึกษาครั้งนี้จึงมีความจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความแปรปรวนของลักษณะสัณฐานวิทยา และจำนวนครัวโน่โฉมของปลา *O. minutillus* ระหว่างลุ่มน้ำแม่น้ำโขง และลุ่มน้ำ�� และศึกษาความแตกต่างของลักษณะสัณฐานวิทยา และจำนวนครัวโน่โฉมของปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

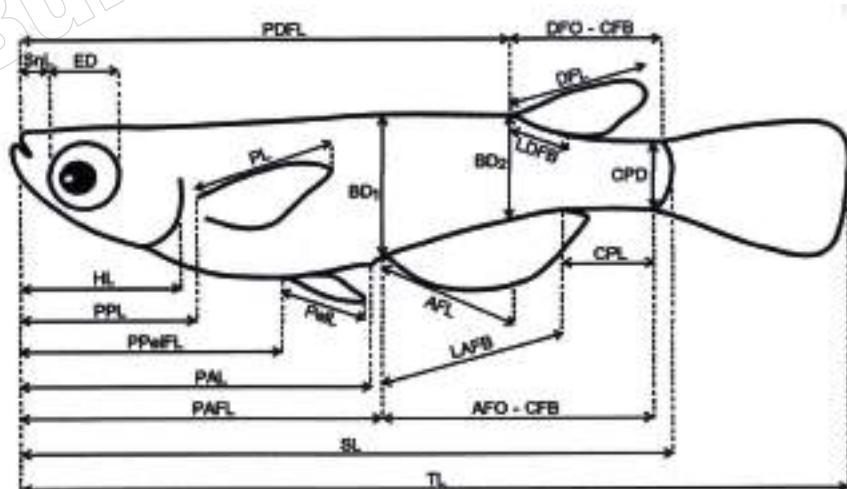
วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

สำรวจการแพร่กระจายของปลา *Oryzias* ในบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (ภาพที่ 1) โดยจำแนกและระบุชนิดปลาด้วยลักษณะทางสัณฐานวิทยาตามการศึกษาของสมิท (Smith, 1945) และอุواและมากุตุน (Uwa & Magtoon, 1986) เพื่อยืนยันว่าเป็นปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* จากนั้นดำเนินการศึกษาทางด้านสัณฐานวิทยา ด้วยการวัดและนับลักษณะของปลาตามวิธีการของหันล์และแลกเลอร์ (Hubbs & Lagler, 1967) และนาโกะ (Nagabo, 2002) วัดจำนวน 22 ลักษณะของปลา (ภาพที่ 2) และนับลักษณะของปลา เช่น จำนวนก้านครีบหลัง จำนวนก้านครีบหน้า และก้านครีบชนิดอื่นๆ โดยใช้วิธีการดองไลส์และย้อมสีกระดูกดำดำเนินตามวิธีการของดิงเกอร์คัสและอูล์เลอร์ (Dingerkus & Uhler, 1977) ร่วมกับวิธีการของพอธรอป (Potthoff, 1984) และทำการลงทะเบียนตัวอย่างและเก็บรักษาไว้ ณ หน่วยปฏิบัติการภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขต (the Laboratory of Biology, Srinakharinwirot University: LBSWU) และสถาบันพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาประมง กรมประมง (National Inland Fisheries Institute: NIFI)

การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบลักษณะการวัดโดยเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์กับค่าความยาวมาตรฐาน (%SL) และค่าเปอร์เซ็นต์ของความยาวหัว (%HL) โดยวิเคราะห์ข้อมูลการนับด้วย Analysis of Variance (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติระหว่างลักษณะของปลา 2 ชนิด และระหว่างปลา *O. minutillus* ทั้ง 2 ลุ่มน้ำ ส่วนข้อมูลการวัดวิเคราะห์ด้วย Analysis of Covariance (ANCOVA) ลักษณะสัณฐานวิทยาต่างๆ นำมาวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Canonical discriminant analysis)

ภาพที่ 1 แสดงตำแหน่งที่เก็บตัวอย่างและการแพร่กระจายของปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 1. อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 2. ตำบลโนนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 3. ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 4. อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี 5. อำเภออาทิตา อำเภอวาย จังหวัดสกลนคร 6. อำเภอหนองกรุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ 7. อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ 8. อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด 9. อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 10. อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ 11. อำเภอห้วยແลง จังหวัดนครราชสีมา 12. อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 13. อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ภาพที่ 2 สัดส่วนการวัดลักษณะสัณฐานวิทยาของปลา *Oryzias*

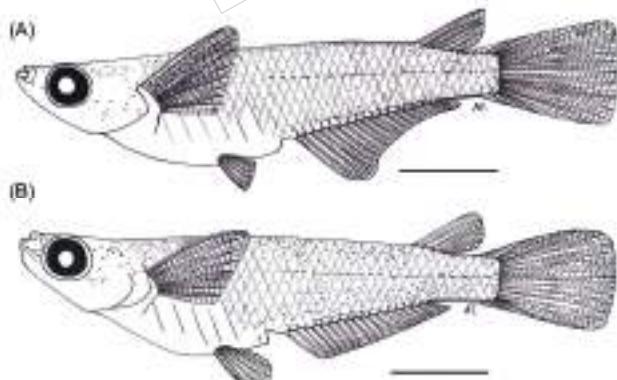
การศึกษาคริโไทป์ของปลาดัดแปลงตามวิธีการของเดนตัน (Denton, 1973) โดยใช้ตัวอย่างปลา *O. minutillus* จากอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีจำนวน 20 ตัว เป็นตัวแทนประชากรจากลุ่มน้ำโขง และตัวอย่างจากอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 25 ตัว เป็นตัวแทนประชากรจากลุ่มน้ำ�� ล่าหรับ *O. mekongensis* ใช้ตัวอย่างจากอำเภอหนองกรุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 20 ตัว โดยเตรียมโดยโคลนิซเพื่อศึกษาคริโไทป์ดัดแปลงจากวิธีของไคลล์เจอเมนและบลูม (Kligerman & Bloom, 1977) โดยเลี้ยงปลาในสารละลายโคลนิซิน 0.01% เป็นเวลา 3-6 ชั่วโมง ผ่าตัดนำเนื้อเยื่อล้าสี แช่ในโพแทสเซียมคลอโรร์ 0.075% สับลำไส้เป็นชิ้นเล็กๆ ตั้งทึ้งไว้ 45 นาที เพื่อให้เซลล์บวม ทำให้คงสภาพด้วยน้ำยาคงสภาพ (fixative) ซึ่งประกอบด้วย absolute ethanol และ glacial acetic acid ในอัตราส่วน 3 : 1 แช่ไว้ 20 นาที นำเข้าเครื่องปั่น (centrifuge) โดยใช้ความเร็วประมาณ 1,000 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 20 นาที นำตากอนจากก้นหลอดหดลงบนลิ่ลล์ที่สะอาด ผึ่งลิ่ลล์ให้แห้งในอากาศ และย้อมด้วยสีย้อมกิมชา ประมาณ 1 ชั่วโมง นำลิ่ลล์ไปตราชหากลุ่มเซลล์ที่มีโครโนไซม์และกระจายดี ด้วยกล้องจุลทรรศน์ถ่ายภาพโดยโครโนไซม์ด้วยฟิล์มขาวดำ นำภาพอัดขยายมาวัดความยาวแซนโครโนไซม์เพื่อนำมาจัดคริโไทป์ตามวิธีของลีเวนและคานอีน (Levan et al., 1964)

ผลการทดลอง

ผลการทดลองปรากฏดังต่อไปนี้

1. ลักษณะทางลักษณะวิทยาของปลา *Oryzias minutillus* และ *O. mekongensis*

1.1 *Oryzias minutillus* Smith, 1945

ภาพที่ 3 ภาพวาดปลา *O. minutillus* (A) เพศผู้ (B) เพศเมีย (สเกล 3 มิลลิเมตร)

ตัวอย่างปลา *O. minutillus* ที่ใช้ศึกษา จำนวน 475 ตัว มีความยาวมาตรฐาน (standard length) 8.7-16.2 มิลลิเมตร ได้แก่ตัวอย่างลุ่มน้ำ�� LBSWU 00033 (จากอำเภอสตึก จังหวัดกาฬสินธุ์ 87: 9.7-12.7 mm SL) LBSWU 00035 (จากอำเภอห้วยแฉลง จังหวัดนครราชสีมา 81: 10.1-13.1 mm SL) LBSWU 00036 (จากอำเภอระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 109: 11.5-16.1 mm SL) LBSWU 00037 (จากอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ 87: 11.0-15.5 mm SL) LBSWU 00045 (จากอำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด 23: 9.5-11.7 mm SL) และ NIFI 3501 (จากอำเภอห้วยแฉลง จังหวัดนครราชสีมา 3: 13.9-16.2 mm SL) และตัวอย่างจากลุ่มน้ำโขง LBSWU 00038 (จากอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 68: 8.7-12.9 mm SL) LBSWU 00042 (จากอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 15: 9.7-11.5 mm SL) และ NIFI 3215 (จากอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 2: 14.7-15.2 mm SL)

ลักษณะสำคัญของปลา

ลักษณะของปลา *O. minutillus* สามารถแยกออกจากปลาชนิดอื่นของสกุลปลาชีวชัวสาร (*Oryzias*) โดยลักษณะดังต่อไปนี้ คือ มีจำนวนก้านครีบหัว 15-21 (18) ก้าน มีจำนวนก้านครีบท้อง 4-6 (5) ก้าน มีจำนวนก้านครีบทางเท่ากับ i,3/4,i ครีบทาง มีรูปแบบเป็นทรงกลม มีจำนวนกระดูกสันหลังทั้งหมด 24-28 (26) ข้อ แบ่งเป็นกระดูกสันหลังด้านท้องจำนวน 10 ข้อ และกระดูกสันหลังด้านหางจำนวน 16 ข้อ ปราภูมีเดลีดา (melanophores) อยู่บริเวณรอบรูทวาร

บรรยายลักษณะทั่วไป

จากข้อมูลการวัดและนับลักษณะทางลักษณะวิทยาของปลา *O. minutillus* ปรากฏในตาราง 1

ลักษณะลำตัวยาว มีความยาวมาตรฐาน 8.7-16.2 (11.8) มิลลิเมตร มีความยาวของลำตัวเป็น 5.05 เท่า ของความกว้างของลำตัวบริเวณจุดเริ่มต้นของครีบทวาร (BD₁) มีความยาวส่วนหน้าครีบทวาร (PAFL) 45.3-67.3 (52.0) เปอร์เซ็นต์ของความยาวมาตรฐาน (%SL) ความยาวจากจุดเริ่มต้นของครีบทวารถึงจุดเริ่มต้นของฐานครีบทาง (AFO-CFB) 29.2-53.9 (45.0) %SL ความยาวส่วนหน้าครีบทาง (PDFL) เท่ากับ 76.6-90.8 (81.4) %SL มีจังอยปากลับ แต่มีตาขนาดใหญ่ โดยมีเล็บผ่านศูนย์กลางตา เท่ากับ 33.6-51.3 (41.7) เปอร์เซ็นต์ของความยาวหัว (%HL) ประกอบด้วยกระดูกค้างนเหือก (branchiostegal rays หรือ BOG) จำนวน 3-5 (4) อัน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบลักษณะสัณฐานวิทยาของปลาชิวข้าวสาร *O. minutillus* และ *O. mekongensis*

ลักษณะสัณฐานวิทยา	<i>O. minutillus</i>		<i>O. mekongensis</i>	
ลักษณะการวัด	พิสัย (ฐานนิยม)	พิสัย (ฐานนิยม)		
จำนวนก้านครีบหลัง	5 - 7 (6)		5 - 7 (6)	
จำนวนก้านครีบทวาร	15 - 21 (18)		13 - 18 (15)	
จำนวนก้านครีบท้อง	4 - 6 (5)		5 - 7 (6)	
จำนวนก้านครีบอก	7 - 9 (7)		6 - 8 (7)	
จำนวนก้านครีบทาง	i, 3/4, i		i, 4/5, i	
จำนวนข้อกระดูกสันหลัง	24 - 28 (26)		26-28 (27)	
จำนวนกระดูก branchiostegal rays (BOG)	4		4	
ลักษณะการนับ	พิสัย	ค่าเฉลี่ย±SD	พิสัย	ค่าเฉลี่ย±SD
ความยาวมาตรฐาน (SL) (มิลลิเมตร)	8.7 - 16.2	11.8 ± 1.2	10.6 - 20.4	14.5 ± 2.3
<u>ความยาวเป็นเปอร์เซ็นต์กับความยาวมาตรฐาน</u>				
ความยาวเหยียด (TL)	121.6 - 141.0	128.1 ± 2.3	120.9 - 135.0	126.5 ± 2.7
ความยาวหัว (HL)	18.6 - 31.5	23.5 ± 1.7	20.9 - 25.9	23.6 ± 1.2
ความยาวส่วนหน้าครีบอก (PPL)	17.8 - 39.7	28.1 ± 1.9	25.1 - 30.6	27.6 ± 1.3
ความยาวส่วนหน้าของครีบท้อง (PPeL)	35.0 - 54.3	41.4 ± 2.6	39.1 - 46.9	42.2 ± 1.7
ความยาวส่วนหน้ารูทวาร (PAL)	38.7 - 60.6	47.8 ± 2.6	46.4 - 55.8	51.4 ± 2.1
ความยาวส่วนหน้าครีบทวาร (PAFL)	45.3 - 67.3	52.0 ± 2.6	50.8 - 60.1	55.0 ± 2.0
ความยาวส่วนหน้าของครีบหลัง (PDFL)	76.6 - 90.8	81.4 ± 1.8	70.1 - 80.5	76.7 ± 1.5
ความยาวของฐานครีบหลัง (LDFB)	4.0 - 9.5	7.1 ± 0.7	5.1 - 8.4	6.8 ± 0.8
ความยาวของฐานครีบทวาร (LAFB)	22.8 - 41.9	30.6 ± 2.1	19.0 - 29.5	25.5 ± 2.0
ความยาวครีบอก (PL)	15.5 - 26.7	21.2 ± 1.5	16.6 - 24.3	19.7 ± 1.5
ความยาวครีบท้อง (PeL)	6.4 - 20.6	12.4 ± 2.8	9.1 - 15.8	11.6 ± 1.4
ความยาวของครีบทวาร (AFL)	11.5 - 31.5	20.8 ± 3.6	15.0 - 22.4	18.4 ± 1.9
ความยาวของครีบหลัง (DFL)	12.9 - 27.0	17.3 ± 3.0	11.7 - 21.4	17.8 ± 2.2
ความลึกของคอคหง (CPD)	8.3 - 13.7	10.4 ± 0.8	8.1 - 11.5	10.0 ± 0.8
ความยาวของคอคหง (CPL)	10.6 - 20.3	15.5 ± 1.5	13.5 - 24.9	17.4 ± 1.8
ความกว้างของลำตัวที่จุดเริ่มต้นของครีบทวาร (BD ₁)	16.0 - 26.9	19.9 ± 1.7	17.4 - 23.6	19.4 ± 1.3
ความกว้างของลำตัวที่จุดเริ่มต้นของครีบหลัง (BD ₂)	9.4 - 17.5	13.0 ± 1.3	11.5 - 16.4	13.4 ± 1.0
ความยาวจากจุดเริ่มต้นของครีบหลังถึงจุดเริ่มต้นของครีบทวาร (DFO-CFB)	14.6 - 22.4	19.0 ± 1.2	21.6 - 26.6	23.7 ± 1.2
ความยาวจากจุดเริ่มต้นของครีบทวารถึงจุดเริ่มต้นของครีบหลัง (AFO-CFB)	29.2 - 53.9	45.0 ± 2.4	37.1 - 48.3	42.5 ± 2.1
<u>ความยาวเป็นเปอร์เซ็นต์กับความยาวหัว</u>				
ความยาวจะงอยปาก (SnL)	20.2 - 36.5	26.5 ± 3.0	20.2 - 30.0	24.3 ± 2.9
เส้นผ่านศูนย์กลางตา (ED)	33.6 - 51.3	41.7 ± 3.1	36.3 - 47.7	42.0 ± 2.7

ครีบหลัง มีจำนวน 5-7 (6) ก้าน จุดเริ่มต้นของครีบหลังจะตรงกับครีบทวารก้านครีบที่ 14-20 (17) และตรงกับกระดูกสันหลังข้อที่ 18-22 (20) ส่วนครีบทวารประกอบด้วยก้านครีบ 15-21 (18) ก้าน จุดเริ่มต้นของครีบทวารตรงกับกระดูกสันหลังข้อที่ 9-11 (10) ลำหัวครีบท้อง มีจำนวนก้านครีบ 4-6 (5) ก้าน ก้านครีบอันแรก และอันสุดท้ายไม่แตกแขนง จุดเริ่มต้นของครีบท้องแทรกอยู่ระหว่างกระดูกซี่โครงซี่ที่ 3 และ 4 ตรงกับข้อกระดูกสันหลังข้อที่ 5-7 (6) มีจำนวนก้านครีบ 7-8 (7) ก้าน รูปร่างครีบทวาร มีลักษณะกลม และมีจำนวนก้านครีบทวารเท่ากับ $i, 3/4, i$ (ภาพที่ 6) จำนวนกระดูกสันหลังมีทั้งหมด 24-28 (26) ข้อ ประกอบด้วยกระดูกสันหลังด้านท้อง 9-11 (10) ข้อ และกระดูกสันหลังด้านหาง 14-17 (16) ข้อ จุดเริ่มต้นกระดูกซี่โครงซี่แรกบนกระดูกสันหลังพบว่าอยู่ตรงกับกระดูกสันหลังข้อที่ 2 และมีจำนวนซี่กระดูกค้าจุนเหงือก (BOG) 4 ซี่ (ภาพที่ 7)

ลักษณะของสีบริเวณลำตัว

สีที่ปรากฏบริเวณลำตัวขณะปลาเมีี้ยวด คือ มีเม็ดสีดำกระจายทั่วไปที่บริเวณด้านหลังตัวปลามากกว่าด้านท้อง เม็ดสีดำเรียงเป็นเส้นสีดำบริเวณกึ่งกลางลำตัวตั้งแต่ปลายครีบอกจรดปลายสุดของหาง และมีเส้นสีดำเริ่มที่เหนือครีบทวารยาวขนาดบริเวณฐานครีบทวารไปสิ้นสุดที่บริเวณฐานครีบทวาร และอยู่ทั้งสองข้างลำตัว ส่วนบริเวณครีบทวาร ครีบทวาร และครีบหลังจะพบเม็ดสีดำจาง ๆ กระจายอยู่ทั่วไป พนังบริเวณช่องท้องของปลาปรากฏสีเงิน สำหรับด้านอย่างปลาก็เก็บรักษาในแหล่งอยู่ต่อไป เป็นเวลานาน ลักษณะของสีบริเวณลำตัวจะเข้มข้นกว่าด้านอย่างที่มีเมีี้ยวด กล่าวคือ บริเวณลำตัวมีสีน้ำตาลอ่อน และมีเม็ดสีปรากฏอยู่บริเวณก้านครีบหลัง ก้านครีบทวาร และก้านครีบทวาร

ความแตกต่างระหว่างเพศ

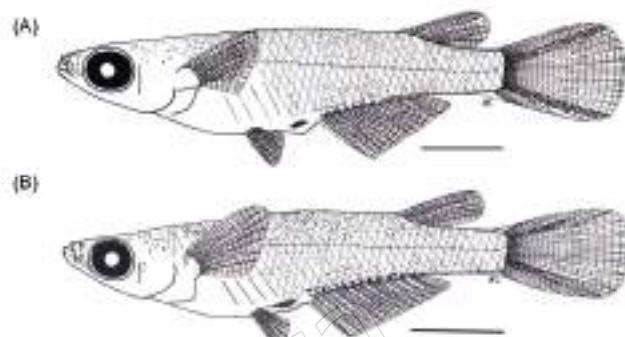
ปลาเพศผู้ครีบหลังและครีบทวารส่วนหน้ามักจะขาวมากกว่าปลาเพศเมียอย่างชัดเจน ความขาวของครีบท้องของปลาเพศผู้จะสั้นกว่าปลาเพศเมีย และบริเวณปลายครีบท้องของเพศเมียมักจะขาวเหลืองทวาร และจุดเริ่มต้นครีบทวารเล็กน้อย ส่วนมากบริเวณก้านครีบทวารในปลาเพศผู้มักจะไม่แตกแขนง แต่ปลาเพศเมียมีก้านครีบทวารที่แตกแขนง (ภาพที่ 5) ลักษณะของปีกกระดูกค้าจุนก้านครีบ (bony wing) ของปลาเพศผู้เจริญดีกว่าปลาเพศเมีย

การเผยแพร่องค์กร

ปลา *O. mekongensis* มีการเผยแพร่องค์กรก้าวข้างหน้าในบริเวณที่รับลุ่มน้ำแม่น้ำมูล แม่น้ำชี และแม่น้ำโขง บริเวณภาคตะวันออก

เฉียงเหนือของประเทศไทย ตามภาพที่ 1

1.2 *Oryzias mekongensis* Uwa and Magtoon, 1986

ภาพที่ 4 ภาพวาดปลา *O. mekongensis* (A) เพศผู้ (B) เพศเมีย (สเกล 3 มิลลิเมตร)

ตัวอย่างปลา *O. mekongensis* ที่ใช้ศึกษา จำนวน 57 ตัว มีความยาวมาตรฐาน 10.6-20.4 มิลลิเมตร (LBSWU 00201 (จากอำเภอหนองกรุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ 2: 14.1-14.5 mm SL) LBSWU 00202 (จากอำเภอภาคอ่อนนวย จังหวัดสกลนคร 6: 15.1-20.4 mm SL) LBSWU 00203 (จากอำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี 35: 10.6-16.5 mm SL), LBSWU 00204 (จากอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 6: 15.4-18.4 mm SL) LBSWU 00205 (จากอำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ 4: 14.8-16.2 mm SL) และ LBSWU 00206 (จากอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 4: 16.1-17.7 mm SL)

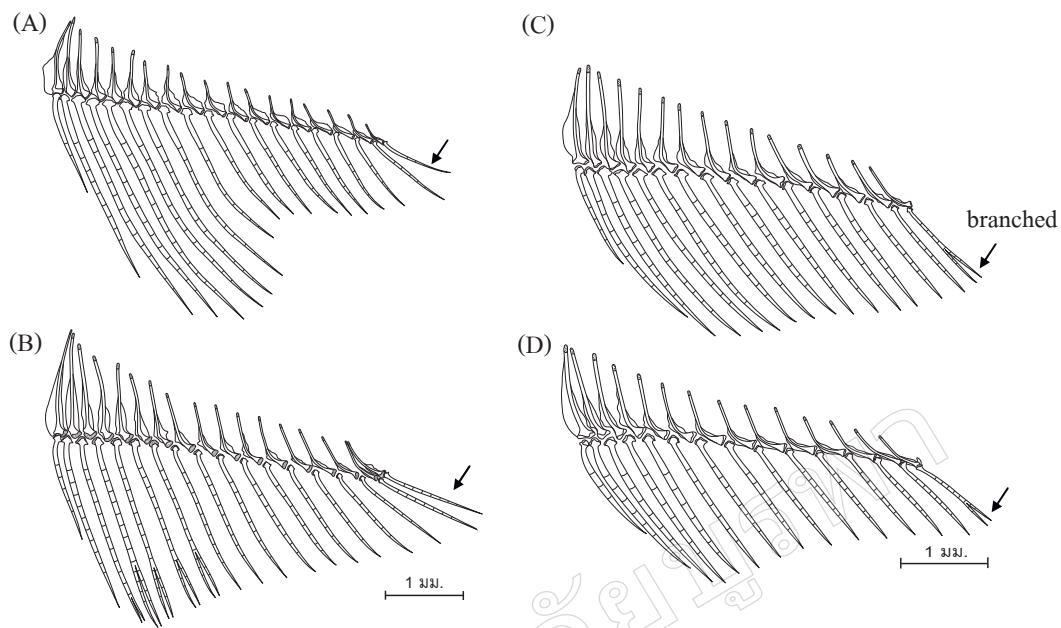
ลักษณะสำคัญของปลา

ลักษณะของปลา *O. mekongensis* สามารถแยกออกจากปลาชนิดอื่นของสกุล *Oryzias* โดยลักษณะดังต่อไปนี้ คือ มีจำนวนก้านครีบทวาร 13-18 (15) ก้าน มีจำนวนก้านครีบท้อง 5-7 (6) ก้าน มีจำนวนก้านครีบทวารเท่ากับ $i, 3/4, i$ มีจำนวนกระดูกสันหลังทั้งหมด 26-28 (27) ข้อ แบ่งเป็นกระดูกสันหลังด้านท้องจำนวน 10-12 (11) ข้อ และกระดูกสันหลังด้านหางจำนวน 15-17 (16) ข้อ มีเม็ดสีดำปรากฏอยู่บริเวณฐานครีบอก และพบแลบสีส้มสดที่ขอบด้าน และล่างของครีบทวาร

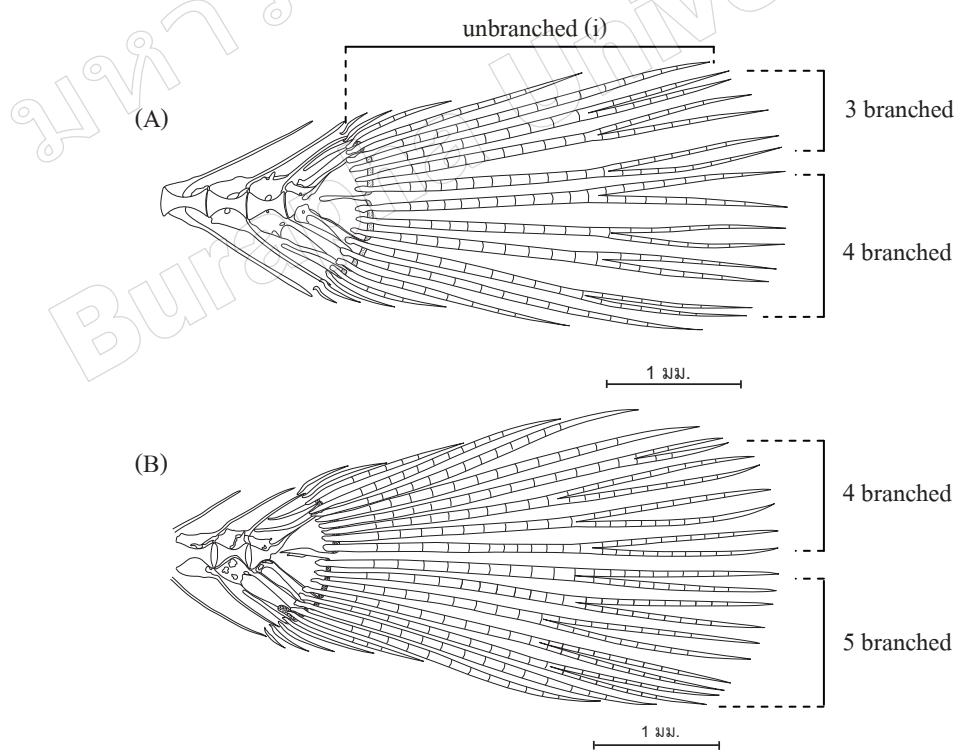
บรรยายลักษณะทั่วไป

ข้อมูลการวัดและนับลักษณะทางสัณฐานวิทยาของปลา *O. mekongensis* ปรากฏในตาราง 1

ลักษณะลำตัวขาว มีความยาวมาตรฐาน 10.6-20.4 (14.5) มิลลิเมตร มีความยาวลำตัวเป็น 5.17 เท่า ของความกว้างของ

ภาพที่ 5 ลักษณะรูปร่างและขนาดของครีบทวารของปลา *O. minutillus* (A) เพศผู้และ (B) เพศเมีย และ *O. mekongensis* (C) เพศผู้และ (D) เพศเมีย

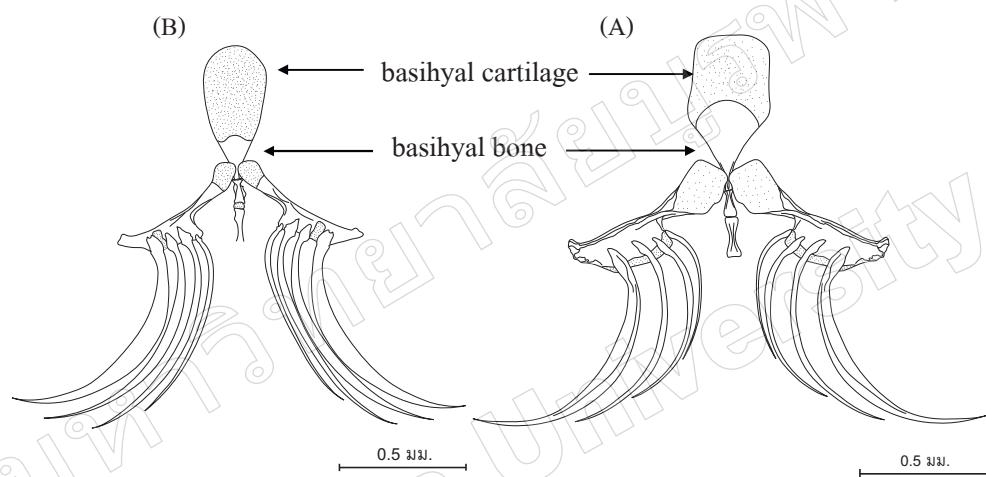

ภาพที่ 6 ลักษณะรูปร่างและขนาดของครีบทางของปลา (A) *O. minutillus* และ (B) *O. mekongensis*

ลำตัวบริเวณจุดเริ่มต้นของครีบทวาร มีความยาวส่วนหน้า ครีบทวาร 50.8-60.1 (55.0) %SL ความยาวจากจุดเริ่มต้นของ ครีบทวารถึงจุดเริ่มต้นของฐานครีบทาง 37.1-48.3 (42.5) %SL ความยาวส่วนหน้าครีบหลัง เท่ากับ 70.1-80.5 (76.7) %SL มีจังอยปากลับ แต่มีตาขนาดใหญ่ โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางตา เท่ากับ 36.3-47.7 (42.0) %HL ประกอบด้วยกระดูก BOG จำนวน 3-5 (4) อัน

ครีบหลัง มีจำนวนก้านครีบ 5-7 (6) ก้าน จุดเริ่มต้น ของครีบหลังจะตรงกับครีบทวารก้านครีบที่ 12-15 (12) และ ตรงกับกระดูกสันหลังข้อที่ 18-20 (19) ส่วนครีบทวารมี จำนวนก้านครีบ 13-18 (15) ก้าน จุดเริ่มต้นของครีบทวารตรงกับ

กระดูกสันหลังข้อที่ 10-12 (11) สำหรับครีบท้อง มีจำนวนก้านครีบ 5-7 (6) ก้าน และก้านครีบอันสุดท้ายแตกแขนง จุดเริ่มต้นของ ครีบท้องแทรกกอยู่ระหว่างกระดูกซีโครงชีที่ 4 และ 5 ซึ่งตรงกับ ข้อกระดูกสันหลังข้อที่ 7-8 (7) มีจำนวนก้านครีบ 7-8 (7) ก้าน รูปร่างครีบทางมีลักษณะกลม และมีจำนวนก้านครีบทางเท่ากับ 4/5,i (ภาพที่ 6) มีจำนวนกระดูกสันหลังมีทั้งหมด 26-28 (27) ข้อ ประกอบด้วยกระดูกสันหลังด้านท้อง 10-12 (11) ข้อ และกระดูกสันหลังด้านทาง 15-17 (16) ข้อ จุดเริ่มต้นกระดูก ซีโครงซีแรกบนกระดูกสันหลังอยู่บนกระดูกสันหลังข้อที่ 2 และ มีจำนวนซีกระดูกค้างค้างเหนือ (BOG) 4 ชิ้น (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7 ลักษณะรูปร่างและขนาดของกระดูก BOG ของปลา (A) *O. minutillus* และ (B) *O. mekongensis*

ลักษณะของสีบริเวณลำตัว

สีที่ปรากฏบริเวณลำตัวปลาชนิดที่มีชีวิต ลำตัวปลาใส พับจุดสีน้ำตาลเหลืองอยู่ทั่วไปและพับจุดสีดำบริเวณฐานของ ครีบออก บริเวณขอบด้านบนและล่างของครีบทางมีลักษณะสplot เรียงเป็นแถบอยู่ทั้งสองด้านของครีบทาง ส่วนปลาที่เก็บรักษา ในแลกอกรอลลีฟพินล่าตัวและจุดสีต่างๆ จะเข้มขึ้น ลำตัวจะมี สีน้ำตาลปนเหลือง แถบลักษณะหายไป เหลืออยู่เฉพาะเม็ดสีดำ กระจายอยู่ทั่วไป

ความแตกต่างระหว่างเพศ

ความแตกต่างของเพศไม่สามารถแยกได้อย่างชัดเจนโดย ใช้ลักษณะรูปร่างของครีบหลังและครีบทวาร (ภาพที่ 5) แต่แยกเพศ ได้จากลักษณะแถบลักษณะเดงบริเวณครีบทาง กล่าวคือปลาเพศผู้ พับแถบลักษณะเข้มหรือแดงชัดเจน โดยแถบลักษณะเริ่มตั้งแต่โคนครีบทาง ไปจรดปลายของครีบ ส่วนเพศเมียมีแถบลักษณะเดงจากกว่าเพศผู้ และสั้นเพียงครึ่งหนึ่งของครีบทาง

การเผยแพร่องค์

มีการเผยแพร่องค์จากวังขาวในบริเวณที่รับลุ่มแม่น้ำมูล แม่น้ำซี และแม่น้ำโขง บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ประเทศไทย ตามภาพที่ 1

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ

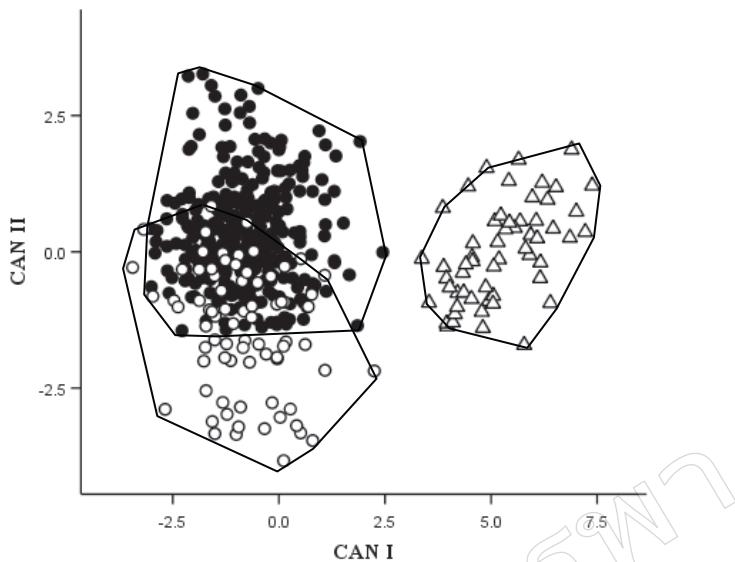
การเปรียบเทียบทางสัณฐานวิทยาของปลา *O. minutillus* จากแต่ละลุ่มน้ำ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างทางสัณฐานวิทยา ระหว่างประชากรของปลา *O. minutillus* ทั้ง 2 ลุ่มน้ำ พ布 ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) จำนวน 2 ลักษณะจาก 10 ลักษณะการนับ และจำนวน 5 ลักษณะจาก 22 ลักษณะการวัด ดังแสดงในตาราง 2 และจากผลการวิเคราะห์ จำแนกกลุ่มของตัวอย่างจาก 2 ลุ่มน้ำ พ布ว่าประชากรทั้งสอง ลุ่มน้ำไม่สามารถแยกออกจากกันอย่างเด็ดขาดและมีบางส่วนที่ เหลือมล้ากัน (ภาพที่ 8)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ ANCOVA, ANOVA ของปลา *O. minutillus* ระหว่างลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำโขง และเปรียบเทียบระหว่างปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* ตลอดจนผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Canonical discriminant analysis) จากค่าการวัดลักษณะสัณฐานวิทยา 22 ลักษณะ

ลักษณะสัณฐานวิทยา	<i>O. min .I x O. min II</i>		<i>O. min. x O. mek.</i>		canonical coefficient	
	F values	P values	F values	P values	CAN 1	CAN 2
ลักษณะการวัด						
จำนวนก้านครีบหลัง	8.921	0.003	1.225	0.269	-	-
จำนวนก้านครีบทวาร	2.824	0.094	444.036	0.000**	-	-
จำนวนก้านครีบท้อง	0.072	0.788	5374.215	0.000**	-	-
จำนวนก้านครีบอก	11.493	0.001	1.694	0.194	-	-
จำนวนก้านครีบที่เด็กแขนงของฐานด้านบนของครีบทาง	0.536	0.464	658.919	0.000**	-	-
จำนวนก้านครีบที่เด็กแขนงของฐานด้านล่างของครีบทาง	0.929	0.336	574.617	0.000**	-	-
จำนวนกระดูกสันหลังทั้งหมด	52.507	0.000**	128.141	0.000**	-	-
จำนวนกระดูกสันหลังด้านท้อง	0.717	0.397	855.366	0.000**	-	-
จำนวนกระดูกสันหลังทางด้านหน้า	64.386	0.000**	31.399	0.000**	-	-
จำนวนกระดูก branchiostegal rays (BOG)	1.566	0.211	0.854	0.426	-	-
ลักษณะการนับ						
ความยาวมาตรฐาน	81.961	0.000**	176.808	0.000**	.339	.537
<u>ความยาวเป็นปอร์เซ็นต์กับความยาวมาตรฐาน</u>						
ความยาวเหยียด	10.804	0.001	11.381	0.001	-.118	.201
ความยาวหัว	8.032	0.005	0.578	0.447	.011	.187
ความยาวส่วนหน้าครีบอก	3.079	0.080	0.424	0.515	-.050	.101
ความยาวส่วนหน้าของครีบท้อง	0.313	0.576	0.785	0.376	.054	.042
ความยาวส่วนหน้าทวาร	0.433	0.511	39.564	0.000**	.235	.021
ความยาวส่วนหน้าครีบทวาร	0.491	0.511	14.500	0.000**	.196	.204
ความยาวส่วนหน้าของครีบหลัง	10.476	0.001	253.502	0.000**	-.445	.213
ความยาวของฐานครีบหลัง	0.607	0.436	0.005	0.943	-.063	.007
ความยาวของฐานครีบทวาร	0.246	0.620	152.800	0.000**	-.421	-.114
ความยาวครีบอก	4.805	0.029	42.373	0.000**	-.174	.201
ความยาวครีบท้อง	0.016	0.898	31.196	0.000**	-.051	.209
ความยาวของครีบทาง	33.621	0.000**	19.212	0.000**	-.120	.446
ความยาวของครีบหลัง	14.028	0.000**	1.583	0.209	.029	.251
ความลึกของคอหาง	10.083	0.002	9.448	0.002	-.085	.261
ความยาวของคอหาง	2.572	0.109	39.022	0.000**	.215	.195
ความกว้างของลำตัวที่จุดเริ่มต้นของครีบทวาร	22.042	0.000**	14.646	0.000**	-.052	.440
ความกว้างของลำตัวที่จุดเริ่มต้นของครีบหลัง	30.489	0.000**	0.462	0.497	.060	.533
ความยาวจากจุดเริ่มต้นของครีบหลังถึงจุดเริ่มต้นของครีบทาง	2.545	0.112	559.358	0.000**	-.171	.043
ความยาวจากจุดเริ่มต้นของครีบทวารถึงจุดเริ่มต้นของครีบทาง	3.564	0.060	23.271	0.000**	.645	-.130
<u>ความยาวเป็นปอร์เซ็นต์กับความยาวหัว</u>						
ความยาวของปาก	3.881	0.050	6.366	0.012	-.125	.075
เส้นผ่านศูนย์กลางตา	24.742	0.000**	5.869	0.016	.020	.248
Eigenvalues					4.199	.448
% of variance					90.4	9.6

O. min I = O. minutillus จากลุ่มน้ำมูล; *O. min II = O. minutillus* จากลุ่มน้ำโขง และ *O. mek = O. mekongensis*

ภาพที่ 8 การกระจายของค่า discriminant scores จากการวัด จำนวน 22 ลักษณะ และการนับ จำนวน 9 ลักษณะ ของปลาชิวข้าวสาร *O. minutillus* (●) ลุ่มน้ำมูล; (○) ลุ่มน้ำโขง และ (△) *O. mekongensis*

การเปรียบเทียบทางสัณฐานวิทยาของปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างทางสัณฐานวิทยา ระหว่างปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* พ布 ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) จำนวน 7 ลักษณะ จาก 10 ลักษณะการนับ และจำนวน 12 ลักษณะ จาก 22 ลักษณะการวัด ดังแสดงในตาราง 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มของตัวอย่างปลาทั้ง 2 ชนิด โดยสามารถแยกปลาทั้ง 2 ชนิด ออกเป็น 2 กลุ่มอย่างชัดเจน (ภาพที่ 8)

3. ลักษณะcarioไทป์ของปลา *Oryzias minutillus* และ *O. mekongensis*

3.1 ลักษณะcarioไทป์ของปลา *O. minutillus*

ปลา *O. minutillus* ที่พบริเวณลุ่มน้ำโขง มีจำนวนโครโมโซมแบบดิพโลยด์ ($2n$) เท่ากับ 30 ประกอนด้วยโครโมโซมแบบเมทาเซนทริกจำนวน 6 คู่ ชับเมทาเซนทริกจำนวน 1 คู่ และอะโครเซนทริกจำนวน 8 คู่ มีจำนวน xenonโครโมโซม เท่ากับ 44 ($2n = 30, 6M + 1SM + 8A, NF = 44$) ส่วนลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำมูล พบว่ามีจำนวนโครโมโซมแบบดิพโลยด์ ($2n$) เท่ากับ 42 ซึ่งประกอบด้วยโครโมโซมแบบอะโครเซนทริกทั้งหมด 21 คู่ และมีจำนวน xenonโครโมโซม เท่ากับ 42 ($2n = 42, 21A, NF = 42$) (ตาราง 3, ภาพที่ 9A, 9B)

3.2 ลักษณะcarioไทป์ของปลา *O. mekongensis*

ลักษณะcarioไทป์ของปลา *O. mekongensis* จากอําเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า มีจำนวนโครโมโซมแบบดิพโลยด์ ($2n$) เท่ากับ 48 ประกอน ด้วยโครโมโซมแบบเมทาเซนทริก 1 คู่ ชับเมทาเซนทริก 4 คู่ ชับทีโลเซนทริก 12 คู่ และอะโครเซนทริก 7 คู่ มีจำนวน xenonโครโมโซม เท่ากับ 58 ($2n = 48, 1M + 4SM + 12ST + 7A, NF = 58$) (ตาราง 3, ภาพที่ 9C)

สรุปและวิจารณ์ผล

1. การแพร่กระจายของปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* มีการแพร่กระจายอย่างแพร่หลายในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูล แม่น้ำชี และแม่น้ำโขง บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย นอกจากนั้น โรเบิร์ต (Robert, 1998) พบว่า *O. minutillus* และ *O. mekongensis* มีการแพร่กระจายบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง ในประเทศลาว และในปี ค.ศ. 2001 คอทเกลลัท (Kotellat, 2001) กํพปลาทั้ง 2 ชนิดในประเทศลาวเช่นกัน

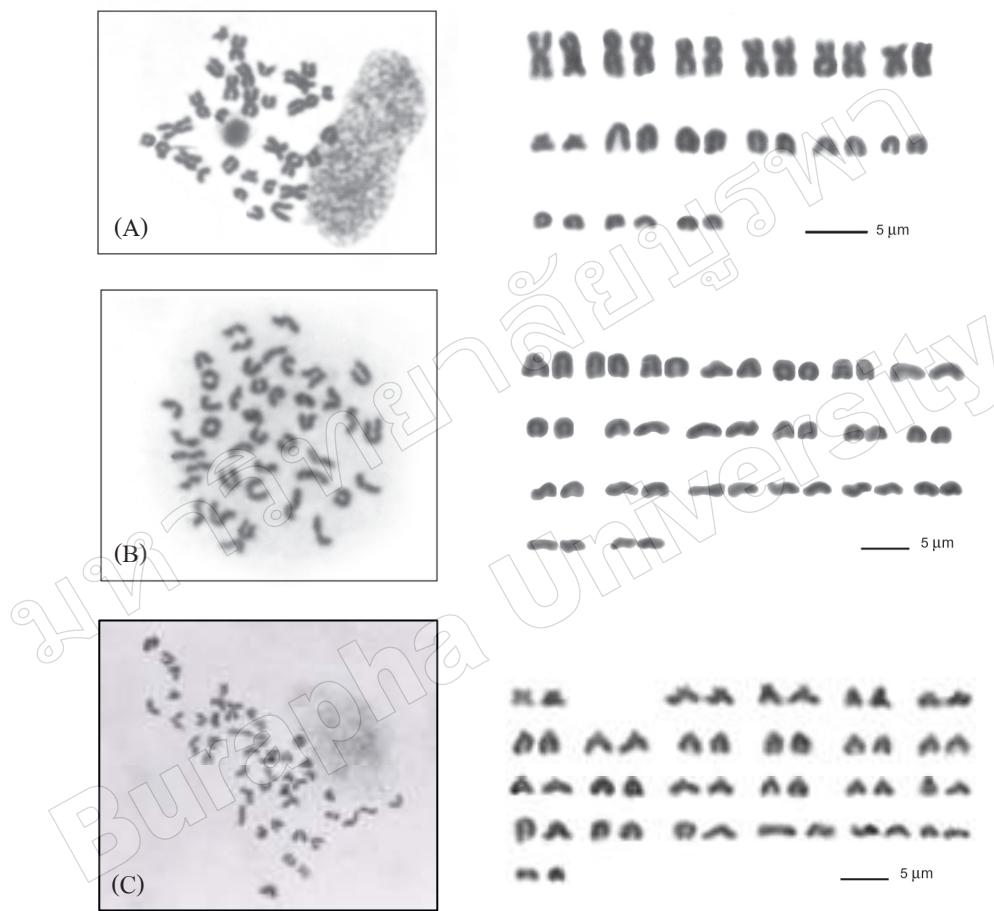
2. สัณฐานวิทยาของปลาทั้ง 2 ชนิด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างทางสัณฐานวิทยาของประชากรของปลา *O. minutillus* ระหว่าง 2 ลุ่มน้ำ พบว่า

ตารางที่ 3 จำนวนโครโมโซมแบบดิพลอยด์ ($2n$) จำนวนแ xen โครโมโซม และคาริโอไทป์ของ *O. minutillus* และ *O. mekongensis*

ชนิดปลา	พื้นที่	$2n$	NF	ลักษณะคาริโอไทป์	โครโนโซมขนาดใหญ่
<i>O. minutillus</i>	ลุ่มน้ำโขง	30	44	6M + 1SM + 8A	M
	ลุ่มน้ำ��ล	42	42	21A	-
<i>O. mekongensis</i>		48	58	1M + 4SM + 12ST + 7A	-

M, เมทาเซนทริก; SM, ชั้นเมทาเซนทริก; ST, ชั้นทีโลเซนทริก; A, อะโครเซนทริก; NF, จำนวนแ xen โครโนโซม

ภาพที่ 9 คาริโอไทป์ของปลา *O. minutillus* (A) อุดรธานี (B) บุรีรัมย์ และ (C) คาริโอไทป์ของปลา *O. mekongensis*

มีความแตกต่างกันเพียงบางลักษณะ เช่น จำนวนกระดูกสันหลัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มของประชากรทั้ง 2 ลุ่มน้ำ ประชากรทั้งสองกลุ่มไม่สามารถแยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด มีบางส่วนที่เหลือมีลักษณะ แต่สำหรับ *O. minutillus* และ *O. mekongensis* สามารถแยกกันเป็นสองกลุ่มอย่างชัดเจน

ปลา *O. minutillus* มีลักษณะสัณฐานวิทยาที่ใกล้เคียงกัน กับ *O. mekongensis* คือ มีจำนวนก้านครีบหลัง จำนวนก้านครีบออก

และจำนวนชี้กระดูกค้ำจุนเหงือก (BOG) เท่ากัน ส่วนลักษณะของ *O. mekongensis* ที่แตกต่างจาก *O. minutillus* คือ มีจำนวนก้านครีบทวาร 15-21 (18) ก้าน มีจำนวนก้านครีบหาง i,3/4,i มีจำนวนชี้กระดูกสันหลังทั้งหมด 26-28 (27) ช้อ ในขณะที่ *O. mekongensis* มีจำนวนก้านครีบทวาร 13-18 (15) ก้าน มีจำนวนก้านครีบหาง i,4/5,i (ภาพที่ 6) และมีจำนวนชี้กระดูกสันหลังทั้งหมด 24-28 (26) ช้อ นอกจากนี้แล้วรูปร่างของครีบ

ทวารแสดงความแตกต่างระหว่างเพคผู้และเพคเมียชัดเจนในปลา *O. minutillus* ส่วนในปลา *O. mekongensis* ไม่สามารถใช้ลักษณะรูปร่างของครีบหลังและครีบทาราเรแยกเพคได้ เนื่องจากรูปร่างของครีบหลังและครีบทาราในปลาเพคผู้และเพคเมียไม่แตกต่างกัน และพบແບสีส้มแดงทางด้านบนและท้องล่างของครีบทารา ซึ่งไม่พบในปลา *O. minutillus* รูปร่างของกระดูกอ่อนน้ำชือยอด (basihyal cartilage) เป็นรูปโค้งคล้ายรูปไข่ในปลา *O. minutillus* แต่ใน *O. mekongensis* มีรูปร่างเป็นรูปทรงกระบอก (ภาพที่ 7)

ความยาวส่วนหน้าครีบหลัง ความยาวครีบอก และความยาวของจะงอยปากของปลา *O. minutillus* ยาวกว่า *O. mekongensis* โดยปลา *O. minutillus* มีความยาวส่วนหน้าครีบหลัง 76.6-90.8 (81.4)%SL ความยาวครีบอก 15.5-26.7 (21.2) %SL และมีความยาวของจะงอยปาก 20.2-36.5 (26.5) %HL ในขณะที่ *O. mekongensis* มีความยาวส่วนหน้าครีบหลัง 70.1-80.5 (76.7) %SL ความยาวครีบอก 16.1-24.3 (19.7) %SL และมีความยาวของจะงอยปาก 20.2-30.0 (24.3) %SL ซึ่งตรงกันข้ามกับความยาวของคอหาง คือ ความยาวของคอหางของปลา *O. minutillus* สั้นกว่า *O. mekongensis* โดยปลา *O. minutillus* มีความยาวคอหาง 10.6-20.3 (15.5) %SL ขณะที่ *O. mekongensis* มีความยาวคอหาง 13.5-24.9 (17.4) %SL ลักษณะความเหมือนกันและความแตกต่างกัน สอดคล้องกับการทดลองของมากตุนและเติมวิชาการ (Magtoon & Termvichakorn, 2009) สำหรับ ที่พบในบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* คือ มีจำนวนก้านครีบหลังและจำนวนครีบอกเท่ากัน ส่วนลักษณะที่แตกต่างจากปลา *O. minutillus* และ *O. mekongensis* คือ ແບสีส้มบริเวณด้านบนและด้านล่างของครีบทารา เป็นແບสีดำและสีเหลืองในขณะที่ແບสีที่ทางของปลา *O. mekongensis* เป็นสีส้มแดง และไม่ปรากฏແບสีบริเวณครีบทาราของปลา *O. minutillus*

3. ลักษณะครีบโอไหปี

ปลาชิวข้าวสารสกุล *Oryzias* สามารถแบ่งตามลักษณะครีบโอไหปีได้เป็น 3 แบบ คือกลุ่มโครโน่ซิมแบบแข็งเดี่ยวหรือโนโนอาร์มโครโน่ซิม (monoarmed chromosome type) ($2n = 48$, NF = 48) แบบสองแข็ง หรือใบอาร์มโครโน่ซิม (biarmed chromosome type) ($2n = 48$, NF > 48) และแบบเชื่อมแข็ง หรือพิวส์โครโน่ซิม (fused chromosome type) ($2n < 48$, NF = 48) โดยลักษณะครีบโอไหปีพื้นฐาน

ของปลาชิวข้าวสาร คือ กลุ่มโครโน่ซิมที่มีจำนวนโครโน่ซิมแบบเดียวอยู่ตัวเดียว 48 และประกอบด้วยโครโน่ซิมแบบอะโครเซนทริกทั้งหมด (Uwa, 1986) ในขณะที่โครโน่ซิมแบบใบอาร์มและแบบพิวส์เป็นกลุ่มที่วิวัฒนาการมาจากการรวมโครโน่ซิมแบบแข็งเดี่ยว ด้วยกระบวนการเปลี่ยนแปลงจำนวนโครโน่ซิมแบบ Robertsonian centric fusion นอกจากนั้นจากการศึกษาทางด้านวิวัฒนาการของครีบโอไหปีของปลาพาก Cyprinodontiformes ของчен (Chen, 1990) พบว่าครีบโอไหปีของปลาลุ่ม primitive จะประกอบด้วยโครโน่ซิมแบบอะโครเซนทริกทั้งหมด ($2n = 48$, NF = 48) ดังนั้นปลาชิวข้าวสาร *O. minutillus* จากจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำมูล จึงเป็น primitive type เนื่องจากมีจำนวนโครโน่ซิม $2n = 42$, NF = 42 และประกอบด้วยแบบอะโครเซนทริกทั้งหมด 21 คู่ ในขณะที่ตัวอย่างจากจังหวัดอุดรธานี ลุ่มน้ำโขงจัดอยู่ในกลุ่ม evolved type เพราะมีจำนวนโครโน่ซิม $2n = 30$, NF = 44 ประกอบด้วยโครโน่ซิมแบบเมทาเซนทริกขนาดใหญ่จำนวน 6 คู่ แบบชับเมทาเซนทริก 1 คู่ และอะโครเซนทริกอีก 8 คู่ ซึ่งเป็นประชากรที่มีโครโน่ซิมแบบพิวส์ สำหรับ *O. mekongensis* มีจำนวนโครโน่ซิม $2n = 48$ ประกอบด้วยโครโน่ซิมแบบเมทาเซนทริก 1 คู่ ชับเมทาเซนทริก 4 คู่ ชับเทโลเซนทริก 12 คู่ และอะโครเซนทริก 7 คู่ จำนวนแข็งโครโน่ซิม เท่ากับ 58 จัดอยู่ในกลุ่มใบอาร์ม ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของอุواและมากตุน (Uwa & Magtoon, 1986) ซึ่งความแตกต่างของจำนวนโครโน่ซิมดังกล่าวอยู่ในปลาชิวข้าวสารนิดเด่น คือ *O. latipes* ซึ่งมีการกระจายอย่างกว้างขวางในญี่ปุ่น เกาหลี ไต้หวันและจีน พบร่วมประชากรปลาดังกล่าวที่มีถิ่นอาศัยอยู่ในจีน และทางด้านตะวันตกของเกาหลี มีจำนวนโครโน่ซิม $2n = 46$ ในขณะที่ประชากรจากญี่ปุ่นและเกาหลีตั้งแต่วันออกมีจำนวนโครโน่ซิม $2n = 48$ ความแตกต่างของจำนวนโครโน่ซิม ดังกล่าวเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของโครโน่ซิมแบบ centric fusion เช่นกัน (Uwa, 1986; Uwa & Ojima, 1981)

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร. อภิชาติ เติมวิชาการ ที่กรุณาวาดภาพปลาประกอบในงานวิจัยฉบับนี้ และงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำบริณุณานิพนธ์จากบประมาณเงินรายได้ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประจำปี 2551

ເອກສານອ້າງອີງ

- Chen, Y. R. (1990). Cyprinodontiformes. In: Chu X-L, Chen Y-R, eds. *The fishes of Yunnan, China*. Part II. Beijing: Science Press, 226-229. [In Chinese].
- Denton, T. E. (1973). *Fish chromosome methodology*. Illinois: Charles C Thomas.
- Dingerkus, G.; & Uhler, L. D. (1977). Enzyme clearing of alcian bluestained whole small vertebrates for demonstration of cartilage. *Stain Technology*, 52(4), 229-232.
- Hubbs, C. L.; & Lagler K. F. (1967). *Fishes of the great Lakes region*. Michigan: University of Michigan Press.
- Kligerman, A.D.; & Bloom, S.E. (1977). Rapid chromosome preparations from solid tissues of fishes. *Journal of the Fisheries Research Board of Canada*, 34, 266-269.
- Kotellat, M. (2001). *Fishes of Laos*. Columbo, Sri Lanka: WHT Publications (Pte) Ltd.
- Levan, A.; et al. (1964). Nomenclature for centromic position on chromosomes. *Hereditas*, 52, 201-220.
- Magtoon, W. (1986). Distribution and phyletic relationships of *Oryzias* fishes in Thailand. In: T. Uyeno, R. Arai, T. Taniuchi, and K. Matsuura (eds), *Indo Pacific Fish Biology*, Tokyo, Ichthyology Society of Japan. p. 859-866.
- Magtoon, W.; & Termvidchakorn, A. (2009). A revised taxonomic account of ricefish *Oryzias* (Beloniiformes; Adrianichthyidae), in Thailand, Indonesia and Japan. *The Natural History Journal of Chulalongkorn University*. 9(1); 35-68.
- Magtoon, W.; et al. (1992). Karyotype evolution and geographical distribution of the Thai-medaka, *Oryzias minutillus*, in Thailand. *Journal of Fish Biology*, 41(3): 489 - 497.
- Magtoon, W.; et al. (1995). Distribution and chromosome Diversity of thai-medaka, *Oryzias minutillus* I in Thailand. *Rep. Suwa Hydrobiology*, 9, 137-147.
- Nagabo, T. (2002). *Introduction to Ichthyology*. Japan: Tokai University Press.
- Nelson J.S. 2006. Fishes of the world, 4th edn. New York: John Wiley & Sons.
- Parenti, L. R. (2008) A phylogenetic analysis and taxonomic revision of ricefishes, *Oryzias* and relatives (Beloniiformes, Adrianichthyidae). *Zoological Journal of the Linnean Society*, (154), 494-610.
- Parenti, L.R.; & Soeroto, B. (2004). *Adrianichthys roseni* and *Oryzias nebulosus*, two new Ricefishes (Atherinomorpha: Beloniiformes: Adrianichthyidae) from Lake Poso, Sulawesi, Indonesia. *Ichthyological Research*, 51, 10-19.
- Potthoff, T. (1984). Clearing and staining techniques. In *Ontogeny and Systematics of Fishes*. USA: American Society of Ichthyologists and Herpetologists, Special Publication No.1.
- Robert, T.R. (1998) Systematic observations on tropical Asian medakas or ricefishes of the genus *Oryzias*, with descriptions of four new species. *Ichthyological Research*, 45(3), 213-224.
- Sezaki, K; & Kobayashi H. 1978. Comparison of erythrocyte size between diploid and tetraploid in spinous loach, *Cobitis biwae*. *Bulletin of the Japanese Society for the Science of Fish.*, 44, 851-854.
- Smith, H. M. (1945). *The fresh-water fishes of Siam, or Thailand*. Washington: U.S. Govt. Print. Off.
- Takata, K. M.; et al. (1993). Genetic differentiation of *Oryzias minutillus* in Thailand. *Japanese Journal of Ichthyology*, 39(4), 319-327.
- Uwa, H. (1986). Karyotype evolution and geographical distribution in the ricefish, genus *Oryzias* (Oryziidae). In: T. Uyeno, R. Arai, T. Taniuchi, and K. Matsuura (eds), *Indo Pacific Fish Biology*, Tokyo. *Ichthyological Society of Japan*, 867-876.
- Uwa, H.; & Magtoon, W. (1986). Description and karyotype of a new ricefish, *Oryzias mekongensis*, from Thailand. *Copeia*, 2, 473-478.

Uwa, H.; & Ojima, Y. (1981) Detailed and banding karyotype analyses of the Medaka, *Oryzias latipes* in cultured cells. *Proceedings of the Japan Academy.* 57B(2): 39-43.

Yamamoto, T. (1975). *Medaka (Killifish) Biology and Stains.* Tokyo: Keigaku.